

amtsrådet derfor træffe afgørelse efter nærværende lovforslags § 14 og meddele konkrete forbud eller påbud. Med hensyn til sivebrønde og lignende indretninger, som må fjernes eller ændres af hensyn til et vandforsyningsanlæg, vil kommunalbestyrelsen kunne anvende reglen i § 11, stk. 3.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til vandforsyningslovens § 45, der vedrører fastlæggelse af beskyttelsesområder for vandforsyningsanlæg, der indvinder overfladevand.

Selvom bestemmelsen er forenklet noget, svarer dens materielle anvendelsesområde til vandforsyningslovens § 45. Kompetencen til at træffe afgørelser vedrørende sådanne beskyttelsesområder er henlagt til amtsrådet, der efter ændringsforslaget til vandforsyningsloven vil få tillagt beføjelse til at tillade indvinding af overfladevand til vandforsyningsformål.

Bl. a. på grund af overfladevandets relativt større sårbarhed over for påvirkninger af forureningsmæssig art er kredsen af de forhold, der kan rammes af beskyttelsesområder i medfør af denne bestemmelse, videre end efter § 12. I konsekvens heraf foreslås det i lighed med vandforsyningslovens § 45, stk. 2, at der skal udbetales erstatning, hvis en grundejer som følge af inddragelsen under beskyttelsesområdet må ændre eller ophøre med et *bestående* forhold.

Spørgsmålet, om der skal udbetales erstatning som følge af en afgørelse i medfør af denne bestemmelse, foreslås som hidtil afgjort af landvæsenstretten.

Det er ikke fundet nødvendigt at lade denne bestemmelse omfatte nedslivningsanlæg m. v. Sådanne indretninger har ikke samme betydning ved overfladevandsanlæg som ved grundvandsanlæg, og den nødvendige regulering vil i øvrigt kunne foretages gennem konkrete tilbagekaldelser efter lovforslagets § 11, stk. 3.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til vandforsyningslovens §§ 42, 44, 46 og 47 og giver på samme måde som disse bestemmelser mulighed for at træffe konkrete beskyttelsesforanstaltninger til fordel for vandforsyningsinteresser til suppleres af de beskyttelsesforanstaltninger, der kan træffes efter §§ 12 og 13. Ligesom efter §§ 12 og 13 er myndigheden til at træffe regulerende bestemmelser henlagt til amtsrådet, medens kompetencen til at fastsætte erstatninger fortsat skal ligge hos landvæsenstretten.

Bestemmelsen omfatter — i overensstemmelse med den nuværende ordning — både bestående og fremtidige vandforsyningsanlæg til indvinding af

grundvand, men kun beskyttelse af bestående anlæg til indvinding af *overfladevand*. I modsætning til vandforsyningsloven omfatter bestemmelsen ikke beskyttelse af grundvandsanlæg, der omfattes af vandforsyningslovens § 11, idet man har fundet, at sådanne anlæg er tilstrækkeligt beskyttet ved andre regler, herunder forslagets § 11 og naboretsreglerne.

De forholdsregler, som kan træffes efter bestemmelsen, svarer ganske til de forholdsregler, som kan træffes efter vandforsyningslovens §§ 42, 44, 46 og 47. For grundvandsanlæg kan der bl. a. blive tale om forbud mod visse gødningsanvendelser på naboegrunde og om påbud om omlægning af kloakanlæg, således at ledningerne bliver mere sikre. For overfladevandsanlæg kan der f. eks. blive tale om omlægning af spildevandsledninger, således at spildevandet føres i afskærende ledninger uden om den sø, hvorfra indvindingen foregår —, om forbud mod udkastning af stoffer og mod kreaturvanding, vask, badning og sejldis i søen, samt om påbud om tilplantning af søbredden med tigennemtrængelig beplantning, så hyppig færdsel helt ned til søen undgås. Hvad særlig angår foranstaltninger mod spildevandsafledning bemærkes, at sådanne indgreb i et vist omfang vil kunne ske allerede efter andre bestemmelser i lovforslaget, navnlig § 25. Man har dog fundet det rigtigt at fastholde, at sådanne afgørelser også kan træffes efter § 14 af den myndighed, der har som særlig opgave at varetage vandforsyningens beskyttelsesinteresser.

Spørgsmålet, om der skal udbetales erstatning som følge af et påbud eller forbud i medfør af denne bestemmelse, foreslås som hidtil afgjort af landvæsenstretten.

Det bemærkes, at visse af de afgørelser, der kan træffes i medfør af denne bestemmelse, vil have karakter af ekspropriation. Dette svarer til den ordning, der gælder efter vandforsyningsloven i dag. Når man har foreslået, at også den ekspropriative kompetence på dette område henlægges til amtsrådet — og ikke som i kapitel 4 i dette lovforslag og i ændringsforslaget til vandforsyningsloven til kommunalbestyrelsen — skyldes det hensynet til den særlige sammenhæng mellem sådanne indgreb og den regionale vandforsyningsmæssige sagkundskab, der forudsættes knyttet til amtsrådet.

Til § 15.

Efter ændringsforslaget til vandforsyningsloven er det tanken, at ministeren for forureningsbekæmpelse skal træffe afgørelse i en række vandindvindingsager, navnlig vedrørende hovedstadsområdets vandforsyning. Ved denne bestemmelse foreslås det, at ministeren i forbindelse med behandlingen af